

پیروزی ملت و وظیفه کنونی رهبران سیاسی و روشنفکران ایران دکتر علی میرفطروس

«ابلهای مردا!»

ابلهای مردا!

عدوی تو نیستم

من، انکار توام!».

تحریم گسترده «انتخابات» ریاست جمهوری از سوی مردم ایران، در واقع، یک فراندوم ملی برای نفی و انکار تمامیت نظام اسلامی است. این تحریم گسترده، عدم مشروعیت رژیم اسلامی را آشکارتر ساخته و لذا مسئولیت‌های سنگین‌تری بر دوش روشنفکران و رهبران سیاسی ما قرار می‌دهد.

رسانه‌های خبری رژیم، با رقم‌سازی‌های رسوا و «شیوه‌های صدّامی»، می‌کوشند تا قهر ملی و تحریم آشکار مردم را «حضور حماسی و گسترده امت همیشه در صحنه»!!! قلمداد نمایند. در چنین شرایط حسّاس و سرنوشت‌سازی، بر عهده رادیو-تلویزیون‌ها و سایر رسانه‌های ملی و روشنفکران و رهبران سیاسی ما (خصوصاً شاهزاده رضا پهلوی) است که:

۱- یکپارچه و یکصدا، صدای تحریم و تحصن خانگی ملت ایران در نفی و انکار نظام اسلامی و شیوه‌های رسوای رژیم در تقليب و رقم‌سازی‌های انتخاباتی را به اطلاع جهانیان برسانند.

۲- نبود رهبری و فقدان یک آلترناتیو سیاسی، باعث ممانعت و معاملات دولت‌های غربی با رژیم اسلامی است. بنابراین: با تشکیل «شورای رهبری» (متشکل از شخصیت‌های ملی، موجّه و خوشنام) و ارائه یک سخنگوی رسمی در عرصه‌های بین‌المللی، وجود یک آلترناتیو سیاسی را اعلام نمایند.

روشن است که شعار عام و اساسی این «شورای رهبری»، برکناری رژیم اسلامی و سپس، تعیین نوع نظام دلخواه مردم در یک همه‌پرسی آزاد و دموکراتیک (زیر نظر محافل بین‌المللی) خواهد بود. بی‌تردید، وجود این رهبری، باعث تقویت اراده ملی و در نتیجه، موجب امید و پایداری بیشتر مردم در مبارزه علیه جمهوری اسلامی خواهد بود.

چنین باد!

و اینچنین تر باد!

۲۸ - خرداد ماه - ۱۳۸۴